

РЕШЕНИЕ

№ 11457

гр. София, 03.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **54** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Т. Т. М., представляван от адв. Д. Г. срещу Решение № 5132/24.11.2024 г. по НАХД № 13505/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 9 състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 8975738 от 28.03.2024 г., издаден от СДВР, с който на касатора за административно нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лв.

В жалбата се поддържа становище за неправилност на първоинстанционното решение. Скоростта била измерена с устройство CORDON MD 1193, каквото не фигурирало в решението за одобрение на типа на уреди за измерване. Отделно от това се твърди, че решението противоречи на ТР № 1/2014 г. на ВАС, според което ЕФ не може да се издава при измерване на скоростта с мобилно устройство.

В съдебно заседание касаторът е представляван от адв. П., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – СДВР, чрез юрк. М., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското такова.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно определение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното: По допустимостта на касационната жалба:

Касационната инстанция приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съставът на първоинстанционния съд е проверил приложените към делото доказателства и въз основа на тях е установил, че в съответствие с техническата годност на АТСС с № MD 1193 и съгласно удостоверение и протокол на БИМ с валидност до 13.06.2027г., което е било преминало метрологична проверка, в условията на повторност в едногодишен срок от влизането в сила на връчения на 16.06.2023г. и необжалван издаден електронен фиш - серия К с № 8988634 от 01.07.2023г. за нарушение по чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП вр. чл.189, ал.4 ЗДвП, е било заснето и установено с протокол с № 4332р-25441/29.03.2024г. на полицейски инспектор от СДВР В. Б., че на 28.03.2024г., в 19:52 часа в [населено място], по „Околовръстен път“ срещу № 36 с посока на движение от [улица]към [улица], касаторът е управлявал лек автомобил марка и модел „БМВ 3 3“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост на движение от 97.00 км/ч (след приспадане на 3.00 км/ч толеранс) при ограничение на скоростта на движение от 80.00 км/ч за населено място, въведено с пътен знак В 26 и при надвишаване на допустимата разрешена скорост с 17.00 км/ч.

За да потвърди ЕФ съставът на СРС е приел, че при издаването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са от такова естество, че да обусловят отмяната му на формално основание. Прието е, че нарушението е действително извършено и законосъобразно е наложена санкцията.

Решението е правилно.

Неоснователно се твърди, че скоростта е измерена с устройство, което не попада в обхвата на решението за одобряване на типа на уреди за измерване. Нарушението е установено с радар CORDON – M2 със сериен № MD1193. Това е видно от събраните по делото доказателства – както от снимката на автомобила, така и от протокола за проверка № 035-СГ-ИСИ/21.03.2024 г. Поради това възраженията на процесуалния представител на касатора в тази насока се преценяват като неоснователни.

Неоснователно се твърди, че за процесното нарушение не може да се издаде ЕФ, а следва да се състави акт за установяване на нарушение.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр.1-во ЗДвП, на основание на която е издаден оспореният електронен фиш, към датата на извършване на нарушението – 28.03.2024 г., в действащата към този момент редакция на закона - ДВ, бр. 54 от 2017 г. гласи, че "При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение."

Със Закон за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата, обн. ДВ, бр. 19/13.03.2015 г., е допълнена и разпоредбата на § 6 от Допълнителните разпоредби към закона като е приета нова т. 65 със следното съдържание: "Автоматизирани

технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган;

б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес."

Предвид това доводите на касатора за допуснато нарушение на чл. 189, ал. 4 ЗДвП при издаване на процесния електронен фиш поради установяването и заснемането на административното нарушение с мобилна система за видеонаблюдение не кореспондират с приложимите материалноправни разпоредби. Доводите на касатора, така както са изложени, касаят разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП преди изменението ѝ, обн. ДВ, бр. 19/13.03.2015 г. и вече са обсъдени в ТР № 1/26.02.2014 г. на ВАС по т.д. № 1 за 2013 г., чието постановяване беше наложено от противоречива съдебна практика и непълнота в нормативната уредба. Към момента на извършване на нарушението, за което е ангажирана отговорността на ответника по касационното оспорване обаче, празнотите и несъответствията в нормативната уредба са преодоляни по законодателен път като със Закона за изменение и допълнение на ЗДвП, обн. ДВ, бр. 19 от 13.03.2015 г., чрез добавяне в разпоредбата на чл. 189, ал. 4 на ЗДвП на термина "автоматизирано" към "техническо средство", а също и "система", законът вече регламентира използването на "автоматизирано техническо средство или система", и е съобразен изцяло с мотивите на цитираното по-горе тълкувателно решение относно използването на мобилни технически средства за установяване на нарушенията, свързани с превишаване от страна на водачите на ППС на ограниченията на скоростта за движение. Това изменение, наред с изменението на т. 63 от § 6 ДР ЗДвП и приемането на новата т. 65 обосновават извода, че електронен фиш може да бъде издаден и когато нарушението е установено и заснето с мобилно техническо средство.

На 19.05.2015 г., в бр. 36 на ДВ е обнародвана Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи (АТСС) за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредбата), издадена от министъра на вътрешните работи. Съгласно чл. 11, ал. 1 от Наредбата (редакция към момента на извършване на нарушението), за измерване на скоростта от мобилно АТСС се използват служебни автомобили или мотоциклети, движещи се в пътнотранспортния поток, или работещи на място за контрол. Съгласно ал. 2, в случаите на осъществяване на контрол с мобилно АТСС във време на движение, нарушителите се спират на място и се предприемат действия за реализиране на административно наказателна отговорност за извършеното нарушение. За нарушения, установени с мобилни АТСС във време на движение, електронни фишове не се издават. По аргумент от така цитираната разпоредба следва извод, че с посочения подзаконов нормативен акт е регламентирана възможност, при установяване на нарушения с мобилно АТСС, което работи на място, да бъде издаден електронен фиш, тъй като забраната се отнася само до констатирани нарушения, установени от мобилно АТСС във време на движение. Съгласно §6, т. 65, б. „б“ мобилни АТСС са прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя,

установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Не е налице противоречие с чл. 189, ал. 4, изр. първо ЗДвП, според което „при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган...“. Отсъствието на контролния орган касае издаването на ЕФ, а не на установяването на нарушението. Законодателната логика е неприсъствие на контролния орган към момента на издаване на фиша, който се издава от централизирана система, а не непременно отсъствието му при установяване на нарушението. Използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който единствената намеса на контролен орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство. Отделно от това всички автоматизирани технически средства - мобилни и стационарни, са преминали метрологична проверка съгласно Закона за измерванията, в това число и софтуера за обработка на доказателствения материал и са въведени в експлоатация при стриктно спазване на нормативните предписания. Принципът на действие на стационарните и мобилните устройства е един и същ - измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респ. превозното средство. Обработката на данните и издаването на ел.фиш в случая е от централизирана информационна система. В този смисъл са Решение № 2198 от 02.04.2021 г. по адм. д. № 951/2021 г. на Административен съд - София-град; Решение № 3991 от 12.06.2019 г. по адм. д. № 3221/2019 г. на Административен съд - София-град; Решение № 7015 от 17.11.2023 г. по адм. д. № 8379/2023 г. на Административен съд - София-град; Решение № 1798 от 18.03.2022 г. по адм. д. № 543/2022 г. на Административен съд - София-град; Решение № 7269 от 24.11.2023 г. по адм. д. № 8764/2023 г. на Административен съд - София-град; Решение № 6916 от 18.11.2022 г. по адм. д. № 2028/2022 г. на Административен съд - София-град и други.

По тези съображения съдът намира касационната жалба за неоснователна и е дължимо отхвърлянето ѝ. При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 лева, изрично поискано в депозираните писмени бележки.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5132/24.11.2024 г. по НАХД № 13505/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 9 състав.

ОСЪЖДА Т. Т. М. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80.00 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

